

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ*

ΛΟΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄποτελεῖ θεσμὸς ἤδη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἐγκατάσταση τοῦ Προέδρου τῆς καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς γιὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος ὁ Πρόεδρος τοῦ προηγουμένου ἔτους νὰ ἐκφωνεῖ λόγῳ μὲ θέμα τὰ πεπραγμένα του ἢ καὶ τὴν ἐμπειρία του ἀπὸ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του, καὶ ὁ νέος Πρόεδρος νὰ ἐκφωνεῖ λόγῳ μὲ θέμα τὶς προθέσεις του ὡς πρὸς τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του.

Πέρισυ ὡς νέος Πρόεδρος ἔπραξα τὸ δεύτερο. Ἐφέτος ὡς Πρόεδρος τοῦ προηγουμένου ἔτους ὀφείλω νὰ πράξω τὸ πρῶτο.

Μεταξὺ ὧσων εἶχα ἐξαγγεῖλει πέρισυ, ἀξίζει νὰ ξεχωρίσω καὶ νὰ ὑπενθυμίσω τὴν ὑπόσχεσή μου, ὅτι «δὲν θὰ φεισθῶ χρόνου καὶ δυνάμεων γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων μου» καὶ ἀκόμη ὅτι «θὰ προσπαθῶ νὰ ἐπιτελῶ τὸ καθήκον μου ἀργύργυστα καὶ ἀνόργυστα, μὲ ὑπομονή, ἐπιμονή καὶ πρᾶότητα, ἐκτὸς ἂν ἔκτακτα περιστατικὰ ἐπιβάλλον ἔνταση λόγου».

Καί, πιστεύω, δικαιῶμαι σήμερα νὰ ἐκφράσω τὴν ἱκανοποίησή μου ὅτι δὲν ἀθέτησα τὴν ὑπόσχεσή μου.

Πολλαπλὰ εἶναι τὰ λειτουργικὰ τοῦ Προέδρου καθήκοντα, καὶ ἀνάλογες οἱ εὐθύνες του, μάλιστα ὑπέρτερες τῶν πραγματικῶν του ἀρμοδιοτήτων. Συμβαίνει, δηλαδή, τὸ εὐρὸν κοινὸ νὰ καταλογίζει στὸν Πρόεδρο οἰαδήποτε φαινόμενα ἔστω ἄστοχη πράξη ἢ νομιζόμενη ἔστω παράλειψη τῆς Ἀκαδημίας, δηλαδή ὅποιου ὄργανου τῆς. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχει ὁ Πρόεδρος μεγάλες καὶ πολλαπλὲς ἱκανότητες, καθὼς καὶ ἀδιάλειπτη καὶ ἀδιάπτωτη μέριμνα γιὰ τὶς ὑποθέσεις τῆς Ἀκαδημίας, ποικίλες, καθημερινὲς καὶ ἀνεξάντλητες.

* Συνεδρία τῆς 13 Ἰανουαρίου 1994.

Ἡ κύρια φάση τοῦ Προεδρικοῦ λειτουργήματος εἶναι ἡ Προεδρία τῶν Συνεδριῶν τῆς Ὀλομελείας, προπάντων ὅταν ἔχουν πανηγυρικό χαρακτήρα ἢ περιλαμβάνουν ὑποδοχὴ νέων μελῶν ἢ ἐταίρων τῆς Ἀκαδημίας, εἴτε ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικῆς ἰδιαίτερης σπουδαιότητος. Εὐτύχησα νὰ εἶμαι παρὼν σὲ ὅλες τὶς συνεδρίες αὐτὲς ἀνεξάρτητα καὶ νὰ ἀνταποκριθῶ, πιστεύω, στὸ ἀντίστοιχο καθήκον μου ὡς Προέδρου μὲ τρόπο ἐποικοδομητικὸ γιὰ τὴ φήμη τῆς Ἀκαδημίας.

Ἄλλη φάση τοῦ Προεδρικοῦ λειτουργήματος εἶναι ἡ προεδρία τῆς Συγκλήτου, ὅπου καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις γιὰ πολλὰ σπουδαῖα ζητήματα οἰκονομικοῦ εἴτε διοικητικοῦ χαρακτήρα. Δὲν ἄπουσiasa ποτὲ ἀπὸ συνεδρία τῆς Συγκλήτου. Δικαιοῦμαι νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἀγωνίσθηκα καὶ σὲ ἰκανὸ βαθμὸ ἐπέτυχα, μὲ τὴ συμπαράσταση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Συγκλήτου, ὥστε νὰ ἀποτραπεῖ ὁ ἐκφυλισμὸς τῆς Ἀκαδημίας σὲ κοινὸ Ἴδρυμα Ἐρευνῶν, καθὼς καὶ ὁ γλωσσικὸς ἀφελληνισμὸς της, μὲ παραμερισμὸ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἀπὸ ἐπίσημο περιοδικὸ της. Ὑπῆρξα ἴσως φορτικὸς στὴ φροντίδα γιὰ τὴν προστασία κτιρίων τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ βοήθησα ὥστε ν' ἀξιοποιηθῶν οἱ ἐξαιρετεὶς ἰκανότητες τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀρμόδιον γι' αὐτὰ καὶ λόγῳ ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος. Πολιτεύθηκα γενικὰ στὴ Σύγκλητο μὲ προσπάθεια νὰ ἐπικρατεῖ μετριοπάθεια στὶς ἀποφάσεις της, ἀλλὰ καὶ ὑψηλοφροσύνη καὶ ὅσο τὸ δυνατὸν σύμπνοια στὴ λειτουργία της.

Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκπροσωπήσω τὴν ἑλληνικὴ ἐπιστήμη, σὲ διεθνή συνέδρια, μὲ τὶς ἐναρκτήριές τους ὁμιλίες μου, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴ Ρόδο, στὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νομίζω δὲν ἀπέτυχα νὰ τιμήσω τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐπέμεινα καὶ πραγματοποιήθησαν στὴ Μεγάλῃ αἴθουσα τρεῖς ἐκδηλώσεις πνευματικῆς, ἀσυνήθιστες, ἀλλὰ ὄχι ἀσύμφωνες πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας: Στὶς 6 Μαΐου ἢ πρῶτῃ γιὰ τὸν ὕμνητὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος γάλλο σοφὸ τοῦ περασμένου αἰῶνος Ernest Renan, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου του· ἢ δεύτερῃ στὶς 20 Νοεμβρίου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Γερμανῶν, γιὰ τὴν ἐπίδραση τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ὅταν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ ἰδιαίτερα στὴν γερμανικὴν φιλοσοφίαν· στὶς 23 Νοεμβρίου ἢ τρίτῃ, ἀφιερωμένη στὸ Ὀλοκαύτωμα τῶν Καλαβρῶτων γιὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειόν του.

Ἐπέμεινα ἐπίσης καὶ πραγματοποιήθηκε εἰδικὴ συνεδρία τῆς Ὀλομελείας γιὰ νὰ τιμηθῆι τὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, πενήντα χρόνια ὕστερ' ἀπὸ τὸ θάνατόν του, ἐθνικὸν γεγονός στὴν ἐποχὴν τῆς Κατοχῆς. Καὶ ἤμουν ὁ κύριος ὁμιλητής.

Εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐκπροσωπήσω τὴν Ἀκαδημίαν στὸ Βουκουρέστι καὶ νὰ ὁμιλήσω τὴν 1 Σεπτεμβρίου στὴ Ρουμανικὴν Ἀκαδημίαν ὡς ἐπίτιμον μέλος της

και να συμβάλω ικανά στην αναζωπύρωση τῆς ἑλληνορουμανικῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας.

Εἶχα ἐπίσης τὴν εὐχαρίστηση νὰ ἐκπροσωπήσω ἐνεργὰ τὴν Ἀκαδημία στὴν Ἀλεξάνδρεια, ὅπου ἐορτάσθησαν τὰ ἑκατὸν πενήντα χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Δὲν εἶχα τὸν χρόνο, ὁμολογῶ, νὰ παρακολουθήσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐργασία τῶν διαφόρων Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου διεξάγεται ἀξιόλογη ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Εἶχα ὅμως τὴν ἀπήχηση τῆς γόνιμης ἐργασίας τους, καὶ τὴν ιδιαίτερη εὐχαρίστηση νὰ συνυπογράψω τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν ἔκγονων τῆς λειτουργίας τους ἔργων.

Εὐτυχῶς δὲν στερεῖται ἡ Ἀκαδημία οἰκονομικῶν πόρων γιὰ τὴν κανονικὴν λειτουργία της. Καὶ θεωρῶ χρέος μου τὴ στιγμὴ αὐτὴ νὰ ἀποτίσω φόρον τιμῆς στὸν δημιουργὸ τῆς οἰκονομικῆς ἐπάρκειας τῆς Ἀκαδημίας, τὸν ἀείμνηστο Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ἀντώνιο Τρίτση. Τότε, ἦταν πολὺ πενιχρὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπισκέφθηκα ἰδιωτικὰ τὸν Ὑπουργὸ καὶ παραβρέθησαν ἐπίσης οἱ Ἀκαδημαῖκοι Μανόλης Χατζηδάκης καὶ Παῦλος Σακελλαρίδης. Τὸν ἐπέισαμε γιὰ τὴ μοναδικὴ ἀξία τῆς Ἀκαδημίας στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Χώρας καὶ γιὰ τὸ ἀπαράμιλλο κύρος της πρὸς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι δέχθηκε νὰ παρευρεθεῖ σὲ εἰδικὴ συνεδρία τῆς Συγκλήτου καὶ προπάντων ἐπέτυχε ὁ γενναῖος αὐτὸς Ὑπουργὸς νομοθετικὴ ρύθμιση, ἐξασφαλιστικὴ τῶν οἰκονομικῶν πόρων, τῶν ἀναγκαίων γιὰ τὴν ἀπόσκοπη λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας.

Μὲ ιδιαίτερη εὐχαρίστηση παρακολούθησα τὴ διαμόρφωση τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας σὲ πρότυπη σύγχρονη Βιβλιοθήκη, ὀργανωμένη ἄρτια, ἐνῶ ἐπὶ ἔτη ἐμφάνιζε τὴν εἰκόνα χώρου ἀπλῶς μὲ ἀποθηκευμένα βιβλία. Ἔγινε ὅμως δυνατὴ πρόσφατα ἡ ἄρτια ὀργάνωσή της, ἀφότου ἀποκτήθηκε ἡ ἀπαραίτητη εὐμάρεια χώρου. Γιὰ τὴν ἀπόκτησή της ἐμόχθησα καὶ ἀγωνίσθηκα, ἐναντίον παντοίων ἀντιδράσεων, ἀλλὰ καὶ τῆς μνηστειομαντικῆς σχεδὸν δυσπιστίας ὄλων. Ἐπὶ δεκαετίες ἐχρόνιζε τὸ ζήτημα τῆς μεταφορᾶς τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸν γῶρο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ ὑπῆρξε ἀκόμη καὶ ἀντιδικία μεταξὺ Κράτους καὶ Ἀκαδημίας. Ἔλαβα, λοιπόν, ὡς Ὑπουργὸς Παιδείας τὴν πρωτοβουλία καὶ διέταξα μὲ Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση τὴν ἐκκένωση τοῦ χώρου τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὴ μεταφορὰ τους σὲ ἄλλο γῶρο, καὶ ἐξασφάλισα τὴν ἀναγκαία πίστωση γιὰ τὴν οὐχτι δαπάνη. Ἐπέρασαν ὅμως ἔκτοτε πολλοὶ μῆνες, εἶχα παύσει νὰ εἶμαι Ὑπουργός, καὶ ἡ μεταφορὰ δὲν εἶχε ἀκόμη συντελεσθεῖ. Δὲν ἔπαυσα ὅμως νὰ ὀχλῶ φορτικὰ τὸν Ὑπουργὸ καὶ τελικὰ μὲ τὴν δραστηρικὴ συμπαράσταση καὶ τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ξεροφῶντος

Ζολώτα επιτεύχθηκε ἡ λήξη τῆς κωλυσιεργίας καὶ ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ χώρου τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ ἰδοὺ τώρα ἡ Ἀκαδημία θὰ διαθέτει Βιβλιοθήκη ἄξια τῆς περιωπῆς τῆς.

Καὶ ἄλλα ἔργα τῆς Ἀκαδημίας παρακολούθησα μὲ πολλὴ εὐχαρίστηση, καὶ ἰδιαίτερα τὸ μεγαλειῶδες ὑπὸ διάπλαση Ἰδρυμα Ἱατροβιολογικῶν Ἐρευνῶν, ἐπιτεγνυμὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἄοκνης μέριμνας τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρηγορίου Σκαλκέα, μὲ τὴ συνεργασία καὶ ἄλλων ἀκαδημαϊκῶν, ἰδιαίτερα μὲ τὴ νομικὴ συμπαράσταση τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γεωργίου Μητσοπούλου.

Εἶχε ἡ Ἀκαδημία στὸ ἔτος 1993 πικρὴ μᾶλλον ἐπικοινωνία μὲ ξένες Ἀκαδημίες καὶ μὲ ἄλλα πνευματικὰ Ἰδρύματα καὶ δέχθηκε πολλὰς προτάσεις γιὰ συνεργασία, γιὰ ὅ,τι ὀνομάζεται ἀδελφοποίηση, γιὰ ἔκδοση εἴτε συντομογραφῆ ψηφισμάτων κ.τ.δμ. Χειρίσθηκα τὶς προτάσεις αὐτές, ἀπὸ κοινοῦ ἐξ ἄλλου μὲ τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου, κατὰ εὐστοχο τρόπο, συνδυαστικὸ ἀποφασιστικότητος καὶ σωφροσύνης, εἴτε πρὸς ἀξιοποίηση τῶν προσφερόμενων δυνατοτήτων ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας εἴτε πρὸς ἀποφυγὴ ἐκτροπῆς ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ τῆς.

Κατέβαλα, στὰ ὄρια τῆς ἀρμοδιότητάς μου, κάθε προσπάθεια, ὥστε ἡ ἐκλογὴ νέων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας νὰ εἶναι καὶ νόμιμη καὶ ἀδιάβλητη. Σὲ περίπτωσι νομικῆς ἀμφιβολίας τόλμησα νὰ τηρήσω τὴν ἐποικοδομητικὴ λύσι τοῦ προβλήματος.

Μὲ ἀνάλογο ἦθος συμπεριφέρθηκα στὴν ὅποια συμβολὴ μου γιὰ τὴν ἐπιτέλεσι τοῦ ὠραίου παρέργου τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἀπονέμει βραβεῖα γιὰ πράξεις προπάντων ἠθικὰ ἔξοχες εἴτε γιὰ πνευματικὰ ἔργα μεγάλης ἀξίας. Εἶχα τὸ εὐλογὸ μέλημα νὰ παραφυλαχθεῖ ἀμείωτη πάντοτε ἡ περιωπὴ τῶν ἀπονεμομένων ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν τιμητικῶν διακρίσεων, ἀλλὰ καί, ὅσο τὸ δυνατόν, νὰ μὴ συμβοῦν παραλείψεις τυχόν ἐπάξιων βραβεύσεων.

Δὲν γνωρίζω, ἂν τυχὸν ἐπίκρανα κάποιον στὴν ἐπιτέλεσι τῶν καθηκόντων μου. Εἶμαι βέβαιος ὅμως, ὅτι δὲν ἀδίκησα κανένα, ὅπως καὶ ὅτι συμπαραστάθηκα σὲ πολλούς.

Πιστεύω ἀκόμη, ὅτι καὶ ὡς διεθνῆς παραστάτης καὶ ὡς ἐθνικὸς Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας εὐτύχησα νὰ εἶμαι ἄξιος τῆς φήμης τῆς.

Ἡ ἐπιτέλεσι ὅμως τῶν καθηκόντων μου εἶχε καὶ τὴ γραφειοκρατικὴ ὑποδομὴ τῆς. Τὰ κείμενα τῶν ὁμιλιῶν μου —καὶ ἦταν πολλὰ— καὶ ὀρισμένα ἔγγραφα μου εἰδικῆς οἰκονομικῆς ἐπιδόσεως ἔπρεπε καὶ νὰ δακτυλογραφηθοῦν μὲ ταχύτητα καὶ δίχως λάθη. Καὶ ὀφείλω νὰ ἐξάρω τὴν πρόσχαρη προθυμία γιὰ τὴ δακτυλογράφησι αὐτῆ καὶ τὴν προσοχὴ στὴν ἐκτέλεσίν τῆς καὶ τὴν ἀντίστοιχη δεξιότητι τῶν Κυριῶν Ἑλένης Καραφώτη καὶ Σοφίας Σιώρου. Ἐπρεπε οἱ διαφορὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἀκα-

δημίας νὰ προετοιμασθοῦν ὀργανωτικὰ μὲ ἄκρα ἐπιμέλεια, ὅπως καὶ νὰ προβληθοῦν πρὸς τὸ εὐρὸ κοινὸ ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες καὶ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση. Ἐπιπλέον εἶχα στὴν πολυφρόντιδὴ αὐτὴ ἐργασία τὴν πολύτιμη συμβολὴ τοῦ ἱκανότατου, εὐπρεπέστατου καὶ δραστήριου κ. Ἰωάννη Σκαρέντζου. — Καθημερινὴ καὶ θετικὴ συνεργασία εἶχα μὲ τὴν Κυρία Ἀναστασία Σειρᾶ. Τὴν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν προθυμίαν της νὰ συμμορφώνεται μὲ τὶς ὑποδείξεις μου πρὸς καλύτερη ἐκπλήρωση τῶν ὑπηρεσιακῶν της καθηκόντων. Εὐχαριστῶ ἐπίσης γιὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν τους εὐπροσήγορον ἐτοιμότητα καὶ τὶς ἄλλες Κυρίες τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας. Ἰδιαιτέρες εὐχαριστίες ἀπευθύνω στὴν ἀρμόδια ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Κυρίαν Ἐλένην Σοφιστοῦ, γιὰ τὴν ἀνετη, ὁμαλὴ καὶ πολὺ εὐσυνείδητη συνεργασία της μαζί μου. Δὲν παραλείπω τὴν ἀναγνώριση τῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ μόχθου τῶν ἐργαζομένων στὸ Λογιστήριον τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Προϊσταμένου του κ. Γεράσιμου Δημητρακοπούλου, ὅπως καὶ τὴν ἀναγνώριση ἐπίσης τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς εὐγένειας τῆς Κυρίας Φωτεινῆς Σέρβου, ἔστω καὶ ἂν ἔχει ἀπὸ τινος ἀποσπασθεῖ σὲ ἄλλη ἐκτὸς Ἀκαδημίας παρόμοια Ὑπηρεσία.

Προπάντων ὅμως ἐκφράζω θερμότερες εὐχαριστίες πρὸς τὴν Κυρία Μαργαρίτα Γιαννουλάκη, συνεργάτριά μου πολυτιμώτατη, μὲ τὴν ἐργατικὴν καὶ τὴν ἐμπειρίαν της καὶ τὴν εὐθυκρισίαν της, καὶ τὴν σύστοιχὴν ἱκανότητα νὰ ἔχει γνώμην χρήσιμην σὲ κάθε σχεδὸν θέμα γραφειοκρατικὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Ὁφείλω, ἐξ ἄλλου, νὰ μὴ παραλείρω τὴν ἀναγνώριση τῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἄοκνου, ὀλιγάριθμου, προσωπικοῦ κλάδου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, μὲν δύο ἀντὶ πέντε ἄλλοτε, καὶ συγκεκριμένα τῶν Κυρίων Φωτίου Μπίτα καὶ Φωτίου Ράπτη.

Καὶ τέλος ἐκφράζω τὶς ἰδιαιτέρες εὐχαριστίες μου καὶ τὴν ἀμέριστην ἐκτίμησίν μου πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀκαδημίας Κύριον Εὐάγγελον Γιόκαρη, δεξιότητην στὸν χειρισμὸν τῶν γραφειοκρατικῶν, διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος, μὲ τὴν ἄκρα τὴν ἐργατικὴν καὶ τὴν ἀριστὴν κατάρτισίν του, νομικὴν καὶ ἄλλην, μὲ τὴν πολὺχρονην ἐμπειρίαν του, μὲ τὴν ἀπταιστικὴν ἐλληνομάθειάν του, μὲ τὴν ἐξονυχιστικὴν φροντίδα του γιὰ ὅσα εἶναι ἀρμόδιος.

Καὶ ἤδη ἀπευθύνω εὐχὰς στὸν νέον Πρόεδρον καὶ στὸν νέον Ἀντιπρόεδρον καὶ στὸν νέον Γραμματέαν ἐπὶ τῶν Πρακτικῶν, νὰ ἔχουν ὑγείαν στερεήν, ὅπως καὶ τὴν συνδρομὴν πρόσφορον περιστάσεων, ὥστε νὰ διατηρήσουν τὴν Ἀκαδημίαν στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της.

Παρόμοιες εὐχὰς ἀπευθύνω καὶ στὸν Γενικὸν Γραμματέαν, ὥστε νὰ ὑπάρξει τὸ πέμπτον ἔτος τῆς θητείας του εὐτυχέστατον καὶ μεστὸν ἐπιτυχιῶν ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας.

Οἱ Πρόεδροι τοῦ καταπιστευμένου στή γενεά μας γεραροῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ Ἰδρύματος παρέρχονται, καθὼς διαδέχεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ὅ,τι προέχει, καὶ ἀποτελεῖ σταθερὸ καθήκον, εἶναι ἢ παρὰ τῆ διαδοχῆ τῶν προσώπων ἀδιάκοπη, μὲ θερμορρογὸ ζῆλο, διακονία τῆς πρωτόθρονης ἀνὰ τὴν Οἰκουμένη Ἀκαδημίας, πρὸς ἠθικὰ ἐμπνευστικὴ, δημιουργικὴ, λειτουργία της, ὁμολογία τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί, εἰ δυνατόν, ἀντάξια τῆς μεγαλοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.